

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ วัดโศการาม จ.สมุทรปราการ

เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๔(บ่าย)

ปลงธรรมสังเวช เราจะตายด้วยกันทั้งนั้น

การถ่ายรูปน้ำมันมากเหลือเกินนะ ทำลายธรรมเวลาเทศนาว่าการ จำให้ดีทุกคนนะ ธรรมไม่ใช่ตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก อย่าเอามาเล่นในสถานที่ที่ห้ามงคลอย่างนี้นะ นี่หลวงตาพูดเอง มันต้องอย่างนั้น พอดี

ขอให้ปลงธรรมสลดสังเวชในบรรดาชาวพุทธเราทุกถ้วนหน้า คือท่านเจ้าคุณเทพโมลี ท่านได้มรณภาพลงไปแล้ว เป็นเวลาหลายเดือนแล้ว วันนี้เป็นวันปลงศพหรือถวายเพลิงท่าน พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธควรจะได้รับธรรมสลดสังเวชอย่างถึงใจในวันนี้ เพราะความตายนี้ประกาศมาตั้งกัปตั้งกัลป์แล้ว ไม่ค่อยมีใครตื่นเนื้อตื่นตัวกันเลย ตื่นตั้งแต่ความไปตามความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ตื่นไม่มีเวลาวันหยุดวันหย่อน ตื่นตั้งกัปตั้งกัลป์มาแล้ว ยังจะตื่นต่อไปอีกไม่มีขอบเขตเหตุผลอันใดเลย นี่คือการตื่นโลกตื่นไปตามกิเลสตัณหา ความที่จะตื่นในอรรถในธรรม ปลงธรรมสังเวชว่า โลกทั้งโลกนี้คือโลกเกิดโลกตายไม่ค่อยได้คิดกันบ้าง อย่าพากันติดกันตันจนเกินเหตุเกินผล จนลืมเนื้อลืมตัวว่าป่าช้าไม่มีกับเราทุกคนๆ ทั้งๆ ที่ป่าช้ามีอยู่อย่างเต็มตัว อย่างนี้เรียกว่าเป็นความประมาทมากสำหรับชาวพุทธของเรา

วันนี้เป็นวันที่กระเทือนให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน ถ้าใครยังไม่มองเห็นให้มาดูหน้าเมรุนี้ นี่คือศพของท่านเจ้าคุณเทพโมลี ท่านตายแล้ว ท่านไปตามบุญตามกรรมของท่านที่บำเพ็ญบารมีมามากน้อย ท่านไม่มาแบ่งส่วนปันส่วนเอาบุญเอาบาปกับพวกเรา ท่านเป็นผู้บำเพ็ญตัวของท่านโดยดีมาตลอดเวลา บุญกุศลเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่จะค้าชูจิตใจของท่านให้ไปสถานที่ที่ตัดดีที่เหมาะสม ท่านไม่ได้มาหวังเอาๆ เวียนๆ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา จากพวกเราแหละ เรื่อง กุสลา ธมฺมา นั้นเป็นเครื่องเตือนจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน ได้พากันระลึกแล้วหรือยัง

กุสลา ธมฺมา คือหมายความว่า ธรรมที่ยังบุคคลให้มีความเฉลียวฉลาด อกุสลา ธมฺมา สิ่งที่ทำบุคคลให้โง่ ถ้าใครเจริญทาง อกุสลา ธมฺมา ก็โง่เข้าไปโดยลำดับ โง่ไม่มีหยุดสิ้นสุดยุติลงได้ โง่ตั้งกัปตั้งกัลป์ กอบโกยเอาความทุกข์ไปจากความโง่ตั้งกัปตั้งกัลป์ ตลอดไปเรื่อยๆ ถ้าผู้มี กุสลา ภายในใจ ระลึกถึงเรื่องความเป็นความตาย ระลึกถึงบาปถึงบุญในหัวใจของเรา พอที่จะได้เป็นข้อคิดต่างๆ บ้างตามสายธรรมพระพุทธรเจ้าทรงสั่งสอนมาเป็นเวลานาน เราจะพอมิเครื่องยึดเครื่องเกาะในจิตใจของเรา

เวลานี้พวกเราทั้งหลายมีอะไรเป็นเครื่องเกาะเครื่องยึด พิจารณาดูซิ โลกนี้กว้างขนาดไหน โลกนี้มีกี่พันล้านมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันนี้ ตลอดถึงสัตว์ ดินฟ้าอากาศ ต้นไม้ ภูเขา มีมากมายขนาดไหน เป็นสาระอะไรบ้างสำหรับหัวใจเราที่จะเกาะจะยึดพอเป็นฝั่งเป็นฝา ให้หลุดรอด

พ้นจากภัยคือความทุกข์ทั้งหลายไปได้ มองแล้วมันไม่มี มันมีแต่ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ตลอดต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ มันเป็นเรื่องของเขาโดยสมบูรณ์ เขาไม่มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรจากพวกสัตว์ทั้งหลายเหล่านี้เลย ส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียจริงๆ ก็คือบาปคือบุญ การทำดีทำชั่ว นี่แหละเป็นตัวสำคัญมาก ขอให้เอา กุสลา ความฉลาดจับเข้าไปในจุดนี้ ท่านทั้งหลายจะรู้เนื้อรู้ตัวว่าเราเกิดเป็นอะไร เกิดเป็นมนุษย์หรือเกิดเป็นอะไร

มนุษย์นั้นตั้งชื่อให้เป็นเทวดาก็ได้ อยู่ในเรือนจำก็ไม่อดไม่อยาก ตั้งชื่อเทวดาก็ตั้งได้ แต่บาปกรรมที่เจ้าของทำลงไปนั้นมีเป็นธรรมชาติ ที่เหนืออำนาจของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอันใดที่จะเหนืออำนาจกรรมไปได้เลย ท่านจึงแสดงไว้เป็นพระบาลีว่า นตฺถิ กมฺมสมฺมํ พลํ ไม่มีอำนาจใดที่จะเหนืออำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วของสัตว์ที่ทำไว้แล้วได้เลย ใครจะทำดีทำชั่วขนาดไหน กฎธรรมชาติคืออำนาจนั้นจะต้องบีบบังคับอยู่ภายในนั้น แล้วพาไปตีจนได้ไม่สงสัย พาไปชั่วได้ไม่สงสัย ด้วยอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่ว

เพราะฉะนั้นจึงให้พากันระลึกถึง กุสลา ธมฺมา ที่ท่านจะสวดในวันนี้ ถ้าระลึกไม่ได้วันไหนขอให้ระลึกวันนี้ว่า กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา อพฺยาคตา ธมฺมา ท่านสวดมาเสียมากมายขนาดไหน แม้แต่ผู้สวดเองอย่างหลวงตาบัวนี้ก็เคยสวด ไปกินข้าวต้มขนมเขมามากมาย ไม่ทราบว่าเป็นกุสลา ธมฺมา หมายความว่าอย่างไร ผู้มาถวายก็ทำเป็นพิธี พอทำเป็นพิธี กุสลา ธมฺมา มาติกา แล้ว เวลาพระท่านสวดมนต์ก็คุยโม้กันเต็มบ้านเต็มเมือง มันเป็นสภามิโนสถานที กุสลา ธมฺมา เราทั้งหลายรู้ใหม่ว่า ชาวพุทธมันกลายเป็นชาวผีไปแล้วเวลานี้

ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน ท่านทั้งหลายอยากทราบให้ปฏิบัติตัวลงไป สวากขาตธรรม พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบอะไร บุญเป็นบุญ บาปเป็นบาป นรกเป็นนรก สวรรค์เป็นสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เป็นพรหมโลก นิพพาน เปเรตตีประเภทต่างๆ เต็มทั่วไตรโลกธาตุเป็นมาก็กัปก็กัลป์ พากันระลึกหรือเปล่าว่า พระพุทธเจ้าสอนว่าอย่างไร เราจะเพียงว่าเกิดว่าตายเฉยๆ ไม่ได้คิดอะไร แล้ว กุสลา ธมฺมา ก็ทำเป็นพิธี ตายแล้วก็พอเป็นพิธี ไปถวายทาน กุสลา ธมฺมา คุยโม้กัน เป็นโอกาสอันดีสำหรับคนที่โง่เขลาเบาปัญญาและมีติดบอดที่สุด จะไปสนทนากัน เป็นโอกาสอันดีงามในเวลาทีพระท่านมาสวด กุสลา ธมฺมา เป็นอย่างนี้เสียส่วนมาก เฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพเป็นที่หนึ่ง

ไม่ว่าสถานที่ใดหลวงตาเคยไปเทศน์ไปสวด กุสลา กินข้าวต้มขนมกับเขาเหมือนกัน แต่เราไม่ยกยอยินดีกินข้าวต้มแหยะ ไปมีตั้งแต่เรื่องคุยโม้ ระบายทุกข์ต่อกันนั้นนั้น ใครมาจากที่ไหนก็ระบายทุกข์ต่อกัน คนนั้นได้ทุกข์ทางนั้น คนนี้ทุกข์ทางนี้ ตั้งแต่วันตื่นนอนขึ้นมา ขวนขวายไขว่คว้าหาตั้งแต่ความสุขๆ ครั้นเวลาได้แล้วมีตั้งแต่ความผิดหวังๆ มาเต็มหัวอก เวลามีโอกาสมาคุยกัน ระบายตั้งแต่เรื่องความทุกข์ความร้อนแต่ละบุคคลๆ มาหากัน มีแต่

สมบูรณ์พูนผล เป็นกุศลผลบุญขึ้นจากการบำเพ็ญของเรา ได้มาแล้วลืมนื้อลืมตัว นั้นเงิน เป็นเครื่องสังหารเป็นเพศฆาตฆ่าคนที่มั่งมีมาก ๆ ให้ขาดสะบั้น ลงนรกก็ลงได้คนพวกนี้

ยกตัวอย่างเช่นเศรษฐี นี่เหล่านี้ท่านผู้เรียนมา ๆ ด้วยกันรู้ด้วยกันเถียงกันไม่ได้นะ เศรษฐีมีเงินมาก เรายกมาเพียง ๓ สกุล เศรษฐีมีเงินมากไปที่ไหนล่อไปหมด เอาเงินไป หว่านให้ผู้หญิงคนนั้นให้ผู้หญิงคนนี้ หว่านแล้วก็ล่อเข้ามาเป็นคนบำรุงบำเรอ พวกลูกพวก ฝัครอบครว้เหี้ยเรือ่นโคตรวงศ์ของเขาเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้กันทั้งโคตรทั้งแซ่ ไม่ได้ คำนึงเลย ได้ผู้หญิงคนนั้นด้วยการหลอกลวงโดยการเงินการทองของเราเราเป็นที่พอใจ ที่นี้ เวลาตายไปแล้วลงนรก ท่านแสดงไว้ว่า พื้นฐานแห่งผิวนรคนั้น จากนี้ลงไปถึงก้นนรก พวก สัตว์ ๓ ประเภทที่ตกนรกนี้หมุนตัวลงไปได้ ๖ หมื่นปี ภาษาบาลีก็มีแต่ไม่นำมาแสดง จะ แสดงแต่เนื้อ ๆ ที่เป็นอรรถเป็นธรรมเข้าใจกันแล้วแก่พี่น้องทั้งหลายเท่านั้น

เวลาลงจากพื้นมนุษย์เราไปนี้ ลงไปจมตั้งแต่ผิวนรก ลงไปถึงพื้นนี้ เสวยทุกข์เวทนา อย่างสาหัส ลงไปเป็นเวลา ๖ หมื่นปี ๖ หมื่นปีทิพย์กับ ๖ หมื่นปีเรธาธรรมดานี้ต่างกันอย่างไร บ้าง ฟังซิ แล้วก็ไปจมอยู่ในนรกนั้น ๖ หมื่นปีแล้วก็ฟื้นขึ้นมา ใน ๖ หมื่นปีนั้นชั่วฟ้าแลบก็ไม่มีที่ว่าจะได้รับความสุขบ้างนิดหน่อย จากนั้นก็ขึ้นมา ลอยขึ้นมาก็ไฟบาปไฟกรรมนั้นก็เผา ขึ้นมาจนกระทั่งถึงผิวนรกอีกเป็น ๖ หมื่นปี รวมสามหกเป็น ๑๘ หมื่นปี นี่ที่สัตว์นรกที่เก่ง ๆ มีเงินมากสมบัติมาก เอาเงินเอาทองไปหลอกลวงผู้หญิงเอามาเป็นหญิงบำเรอมาเป็นเมีย ของตัวเอง แล้วทำความเดือดร้อนแก่สกุลของเขาหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ ล่มจมไปด้วยความ เดือดร้อนวุ่นวาย ตัวนี้ก็เป็นผลให้เป็นความล่มจมถึงกับต้องไปตกนรก

ไหลลงไปนรก ๖ หมื่นปีด้วยความแผดเผาแห่งกรรมอันสาหัสนั้น แล้วไปอยู่ในนรก อีก ๖ หมื่นปี แล้วฟื้นขึ้นมาก็ไหลขึ้นมาอีก ๖ หมื่นปี เดียวนี้ยังหมุนอยู่ ๑๘ หมื่นปีนี้ยังไม่ได้ ขึ้นจากนรก ท่านทั้งหลายเก่งกล้าสามารถไปหาเอาผิวไปหาเอาเมีย ไปหามาบำเรอ จากนั้นไป ถึงบ้านแล้วมันมีเท่าไรผู้หญิงเหล่านี้ เต็มบ้านเต็มเมืองอยู่นี้มีมากขนาดไหน ถ้ายังไม่พอใจ ไปหาเอาหมาตามไร้ตามนาตามสวนเขามาเป็นผิวเป็นเมียอีกก็ยั้งได้ เอ้า ตายแล้วให้มันไป คุณกันอีกสักเท่าไร ๑๘ หมื่นปีนี้พวกหาผิวมากหาเมียมาก เพราะมีเงินมากลืมนื้อลืมตัว หลงเนื้อหลงตัว ลืมยศหลงยศ ลืมรายร่ำรายรวยเลยไม่คิดถึงเรื่องนรก เวลามันเผาแล้ว ๑๘ หมื่นปี แล้วเป็นยังไง

นี่เพียงมนุษย์เพียงเท่านี้ ท่านไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์นะว่า พวกเหล่านี้เขาไปหาเอาหมา เอาหามาเป็นเมียเพิ่มเติมอีก ถึงขนาดนั้นเขาตกนรกถึง ๑๘ หมื่นปี ถ้าเราได้หามาเป็น เมียเป็นผิวเราเข้าอีกแล้วจะกี่หมื่นปี คุณกันเข้าไปซิจะเป็นยังไง เรายังกล้าหาญอยู่หรือเวลานี้ ชาวพุทธของเราแท้ ๆ มันเป็นอย่างนี้ มันหมดแล้วหรือเรื่องบาปเรื่องบุญในความรู้สึกของเรา นั้น ถ้ายังไม่หมดให้ระลึกหนา พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาในโลกอันนี้ นับตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่ง

ถึงวันตาย หนึ่งองค์ สององค์ สามองค์ นับไม่จบ ตรัสรู้มานานเท่าไรก็กัปก็กัลป์ มาเป็นองค์ ศาสดาสอนโลก สอนแบบเดียวกันหมด

เห็นบาปว่าบาป เห็นบุญว่าบุญ เห็นนรกว่านรก สวรรค์เป็นสวรรค์ นิพพานเป็น นิพพาน พรหมโลกเป็นพรหมโลก เปรตผีประเภทต่างๆ เต็มท้องฟ้ามหาสมุทรในไตร โลกธาตุนี้ ทรงสอนตามความรู้ความเห็นอย่างแท้จริง ไม่มีพระพุทธรูปเจ้าพระองค์ใดสอน แหกแนวกันเลย สอนแบบเดียวกันนี้มานานเท่าไร เรายังไม่รู้รู้สึกตัวของเราอยู่หรือ เรายังจะ หลับหูหลับตาอยู่อย่างนี้ตลอดไปไม่คิดถึงเรื่องบุญเรื่องบาปอะไรบ้างหรือ บุญบาปที่เราไม่ คิดถึงนั้นแหละ ส่วนมากก็คือบาปมันจะเผาหัวใจเรา

เวลานี้เราเอาอะไรเป็นเครื่องรับรอง เงินไม่ใช่รับรองเราไม่ให้ไปตกนรกนะ ให้ไป สวรรค์ ถ้าเราไม่แปรสภาพสมบัติเงินทองข้าวของเหล่านั้นมาเป็นสิริมงคลแก่ตน โดยการ บริจาคหรือโดยการเฉลี่ยเพื่อแผ้ว ให้เป็นผลเป็นประโยชน์แก่สัตว์และบุคคลส่วนรวมทั่วๆ ไป แล้วก็เป็นผลเป็นประโยชน์ นี้จะพาเราไปสวรรค์ได้ไม่สงสัย จนกระทั่งถึงนิพพานก็ไปได้ด้วย อำนาจแห่งทาน

พระพุทธรูปเจ้าพระองค์ใดทรงแสดงไว้เรื่องของท่านทั้งนั้น เป็นอันดับหนึ่ง ไม่ได้แสดง ว่าความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความคดความโกงความริตความไถนี่ว่าเป็นสิริ มงคลทำโลกให้ร่มเย็น นอกจากทำโลกให้ล่มจมโดยถ่ายเดียว เพราะความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความคดความโกงความริตความไถ พอได้พอเอา ได้แง่ไหนเอาทั้งนั้น นี้พา จม สำหรับความดีที่เราสร้างได้จากสมบัติของเราที่มีมากน้อยนี้ พาไปสวรรค์ไปนิพพาน พรหมโลกถึงหมด นี่คือความดี เราจะแปรสภาพสมบัติเงินทองของเรามีอยู่เวลานี้ ยังมี อำนาจเต็มที่ ไปในทางใด ให้พิจารณาเสียแต่บัดนี้

อย่าพากันกอบกันโกยกันริตกันไถ การกว้าการกวาดเข้ามาหาว่าเป็นของตนๆ เวลา ตายแล้วนี่ละคือพินคือไฟนรกมันจะเผาสัตว์โลกผู้เก่งๆ ตัวเหนืออำนาจของกรรมนี้ เวลา ตายลงไปแล้วอำนาจของกรรมไม่มีใครเหนือได้ละสัตว์ โลกธาตุนี้ไม่มี เพราะกรรมเป็น ธรรมชาติที่หนาแน่นมากเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง กรรมดีก็มีอำนาจมาก กรรมชั่วก็มีอำนาจมาก ถ้าเราทำให้เป็นกรรมชั่วก็จมได้คือเราไม่ใช่ใครละ ใครเก่งๆ เอ้า สร้างลงไป อย่าทำทาย พระพุทธรูปเจ้าทุกๆ พระองค์ที่ตรัสรู้สอนโลกมาด้วยความถูกต้องดีงามนั้นว่าเป็นของไม่ ถูกต้อง แล้วลบล้างให้หมด

บรรดาพระพุทธรูปเจ้า ว่าบาปมี บุญมี นรกสวรรค์มี พรหมโลกนิพพานมี เปรตผี ประเภทต่างๆ มี นั้นลบให้หมด ให้มีเหลือตั้งแต่อันธพาลเราคนเดียวที่เลิศเลอในโลกเรานี้ สร้างความชั่วให้เต็มเหนี่ยวของตัวเอง แล้วไปอยู่เหนืออำนาจของกรรม ไปขึ้นขี่บนหัวกรรม ของพระพุทธรูปเจ้าที่สอนไว้ทุกองค์ได้ไหม ถ้าเราไม่สามารถที่จะไปขึ้นขี่บนหัวของกรรมที่มี

อำนาจได้แล้ว เราอย่าทำทนายพระพุทธเจ้า อย่าทำทนายพระธรรม อย่าทำทนายพระสงฆ์ ซึ่งเป็น
 ธรรมชาติที่ให้ความร่มเย็นแก่โลก เป็นมหามงคลแก่โลกมานานแสนนานแล้ว เพียงความคิด
 ความเห็นของเรา มีแต่ความพินาศภัยแก่ตัวของเรา ทำความพินาศภัยแก่ตัวของเรา
 และผู้เกี่ยวข้องตลอดทั่วไป เรียกว่าตลอดทั่วถึง ใครทำความชั่ว กระจายไปได้หมดนั้นแหละ
 ความชั่ว เรื่องกรรมต้องเป็นอย่างนั้น

วันนี้ได้พูดถึงเรื่อง กุสลา ธมฺมา ให้พี่น้องทั้งหลายไประลึก อย่าพากันไปเป็นบ้าสวด
 ฟังเพลิน คุระบายความทุกข์ตามสถานที่ต่างๆ ฟังแล้วฟังไม่ได้เลยนะ ชาวพุทธเรานี้มัน
 กลายเป็นชาวผีไปนานสักเท่าไรแล้วเวลานี้ มันรู้ตัวหรือยังว่าพระพุทธเจ้ากระเทือนโลกมา
 นานแสนนานตั้งกัปตั้งกัลป์ องค์ปัจจุบันนี้ก็ ๒๕๐๐ กว่าปี เป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว
 มันเห็นเป็นความแปลกประหลาดในหัวใจอะไรหรือไม่ หรือเห็นตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ
 ราคะตัณหา ที่จะเผาหัวใจนั้นว่าเป็นของดิบของดีหรือ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วช่วยไม่ได้นะ

พระพุทธเจ้าจะมากี่หมื่นกี่แสนกี่ล้านๆ องค์ก็ไม่มีทางที่จะแก้ไขได้ช่วยได้ ถ้าเราไม่
 ช่วยตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ จากคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนไว้ด้วยความถูกต้อง
 แม่นยำ ถ้าเราปฏิบัติตนตั้งแต่บัดนี้ต่อไปแล้ว ชั่วก็ตามคนเรา เมื่อไม่รู้มันก็ชั่วทำชั่วได้ แล้ว
 แก้ไขให้เป็นคนดีก็ได้ คนดีก็เพิ่มเติมส่งเสริมในความดีของตนให้มีหนักแน่นมั่นคงขึ้นไปก็
 ทำได้มนุษย์เรา เวลาใช้ชีวิตอยู่ที่นี่ แต่เวลาตายไปแล้วจะนิมนต์พระมาทั่วประเทศไทย กุสลา
 ธมฺมา ก็ไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าเจ้าของไม่รีบแก้ไขเจ้าของเสียตั้งแต่บัดนี้

กุสลา ธมฺมา ท่านสวดให้คนเป็นฟัง ให้รู้ได้สติตั้งพิจารณา ไปประพฤติปฏิบัติ
 แก้ไขตนเองต่างหาก ท่านไม่ได้สอนให้ กุสลา ธมฺมา เพื่อคนตายนะ ถ้าสอน กุสลา ธมฺมา
 เพื่อคนตายให้เป็นผลประโยชน์ตามความต้องการแล้ว ไม่จำเป็นอะไรแหละ บ้านหนึ่ง เมือง
 หนึ่ง หรือจังหวัดหนึ่งนี้ นิมนต์หลวงตามาสักองค์หนึ่งมาไว้ประจำจังหวัดนั้นๆ เช่น กรุงเทพ
 อย่างนี้เป็นเมืองใหญ่ เอามาไว้สัก ๕ องค์ หลวงตาอยู่ย่านนั้นองค์หนึ่ง อยู่ย่านนี้ ๕ องค์
 เวลาคนตายก็นิมนต์หลวงตาเหล่านั้นมา องค์ใดก็ได้สำเร็จด้วยกันหมด มา กุสลา ธมฺมา ยก
 คนคนนี้ให้เขาไปสวรรค์นิพพานด้วยนา ไปกันหมดแล้วศาสนาก็ไม่มีความหมาย บุญกุศลก็
 ไม่มีความหมาย สร้างหาอะไร สู้หลวงตาองค์เดียวไม่ได้

แต่มันไม่เป็นอย่างนั้นซี นิมนต์มากว่ามาทั่วประเทศไทยไม่เกิดประโยชน์ ถ้า
 เจ้าของหาสาระไม่ได้เสียอย่างเดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นจงให้พากัน
 สร้างคุณงามความดีเสียตั้งแต่บัดนี้ อย่าพากันนอนจมอยู่เฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเวลานี้
 หลวงตาพูดจริงๆ หลวงตาเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายฟังด้วยการปฏิบัติมา ตั้งแต่เริ่มแรก
 ออกมาปฏิบัติ ที่แรกหัวใจนี้ก็เป็นธรรมดาเหมือนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศดินแดนนั้น
 แหละ เขาหนาขนาดไหนเราก็หนาขนาดนั้น มีความรู้สึกอะไรก็เหมือนโลก เชื่อบาบ เชื่อบุญ

เชื่อนรกสวรรค์ ก็เชื่อไปอย่างนั้นแหละ ลุ่มๆ ดอนๆ สุ่มสี่สุ่มห้า แต่เวลาเชื่อความอยาก ความทะเยอทะยานที่จะสร้างฝันสร้างไฟให้ตัวเองนี้ไม่มีวันจืดจาง หนาแน่นเข้าทุกวันๆ ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน

เวลาเข้ามาศาสนา เข้ามาปฏิบัติศาสนา รู้เนื้อรู้ตัวด้วยอรรถด้วยธรรมที่ทรงสั่งสอนไว้แล้ว แล้วก็เข้าอกเข้าใจ หมุนตัวเข้าสู่ทางด้านปฏิบัติ ปฏิบัติกำจัดกิเลสออกทางด้านจิตตภาวนา เวลาเทศน์ใครอย่ามาคุยอย่ามาพูดนะ อย่ามาเป็นข้าศึกต่อกันนะ เวลาออกปฏิบัติภาวนาจิตใจไม่เคยมีความสงบร่มเย็นเลย ตั้งแต่เกิดมาความสุขประเภทที่เป็นความสงบจากจิตตภาวนาไม่เคยมี เพราะไม่เคยทำ ทีนี้เวลามาภาวนา ออกจากภาคปริยัติแล้วขึ้นภาคปฏิบัติ พัดกันกับกิเลสบนเวทีคือภูเขา อันนั้นเป็นส่วนนอก ภายในคือระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจนี้ตลอด เป็นเวลา ๙ ปีเต็ม แทบจะสลบไสลตลอดมา เพราะมุ่งต่อมรรคผลนิพพานอย่างยิ่ง สุดท้ายก็พันทมือไปไม่ได้

ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตั้งแต่จิตยังไม่เคยสงบ มันก็สงบให้เห็น สงบจนกระทั่งเกิดความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นภายในจิตใจ เกิดความเชื่อความเลื่อมใสแน่นหนามั่นคงในการที่จะประกอบภาวนาต่อไป จนกระทั่งมุ่งใจว่าออกคราวนี้แล้วเราจะเอาตัวของเราให้ถึงพระอรหันต์ในชาตินี้ แล้วจะให้ถึงนิพพานในชาตินี้ ขอแต่ว่าให้มีครูบาอาจารย์องค์ใดองค์หนึ่งมาชี้แจงบอกเราให้เป็นความแน่ใจเถิดว่า มรรคผลนิพพานยังมีอยู่โดยสมบูรณ์ ก็พอดีเข้าไปเจอกับหลวงปู่มั่น พอไปเจอหลวงปู่มั่น เหมือนกับที่ท่านเอาเรดาร์จับไว้เลย กับคนนิสัยอย่างเรานิสัยผาดโผนโจนทะยาน มุ่งหน้าต่อมรรคผลนิพพาน

พอไปถึงปู่ หือ ท่านมาอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ดินฟ้าอากาศฟ้าแดด ดินลมไม้ไช่มรรคผลนิพพาน ท้องฟ้ามหาสมุทรไม้ไช่มรรคผลนิพพาน ตลอดทั่วแดนโลกธาตุไม้ไช่มรรคผลนิพพาน ไม้ไช่กิเลส กิเลสที่แท้จริง มรรคผลนิพพานที่แท้จริงอยู่ที่หัวใจ ให้กำจัดกิเลสที่มีดับอบดับบังอยู่ในหัวใจ ไม้ให้มองเห็นบุญเห็นบาปนี้ออก ให้กระจ่างภายในจิตใจแล้ว มรรคผลนิพพานจะเกิดขึ้นในสถานที่นั้นนั่นเอง นี่เราสรุปความเลย เพราะท่านชี้แจงอย่างเด็ดขาด ชี้ออกมาว่า นี่น่าๆ มรรคผลนิพพาน อยู่ที่หัวใจดวงนี้

หัวใจดวงนี้เหมือนกันกับน้ำที่เต็มบึงนั้นแล แต่อาศัยจอกแหนมันปกคลุมหุ้มห่อให้หาน้ำไม่เห็น น้ำจึงประหนึ่งว่าไม่มีในสระนั้น ทั้งๆ ที่น้ำเต็มอยู่ในสระ ทีนี้เวลาเปิดจอกเปิดแหนคือการภาวนา ชำระจอกแหนคือกิเลสทั้งหลายออก ให้จางออกไปๆ ก็เริ่มมองเห็นน้ำ มองเห็นความสงบนั้นแหละคือมองเห็นน้ำ เริ่มเห็นความสงบ เห็นความเย็นใจ เริ่มขึ้นๆ ปรากฏขึ้น กระจ่างแจ่มขึ้นภายในใจ เรียกว่าจอกแหนค่อยบางไปๆ ได้แก่กิเลส พอจางลงไปจากหัวใจแล้ว ทีนี้ธรรมเหมือนกับน้ำที่อยู่ในบึงได้แก่หัวใจของเรา ก็เริ่มประกาศขึ้นมา แจ่มขึ้นมาๆ ทีนี้จิตก็ฟุดใหญ่เลย

พูดถึงเรื่องสมาธิเราพูดอย่างอาจหาญ เราไม่มีความสะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุ นี้ว่าจะไม่เป็นจริงอย่างนั้น มันครองอยู่แล้วในหัวใจ อย่างเต็มหัวใจตลอดมาเป็นเวลา ๕๑ ปี นี้แล้ว จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ธรรมจริงหรือไม่จริง ที่นี้เวลามันกระจ่าง ขึ้นมาเรื่อย ๆ พูดถึงเรื่องสมาธิ เอา นั่งฟาดทั้งวันก็ได้ ไม่ได้สนใจกับอะไรเลย มีแต่ความ แน่วสงบเย็น ไม่มีอะไรที่เข้ามาทวนได้เลย เพียงเท่านี้ก็พอกินแล้ว พออยู่พอกินพอเป็นพอ ไป การกินอยู่หลับนอนการใช้การสอยไม่เป็นกังวลทั้งนั้น อยู่ไหนอยู่ได้ ขอให้ใจมีความสงบ รมเย็น พอใจ นี่คือธรรมเป็นเครื่องอยู่ของใจ

ไม่ได้สนใจกับว่าต้องมีเงินเท่านั้น มียศเท่านั้น มีลาภเท่านั้น มีบ้านมีเรือนที่ห้องที่หับที่ ตึกที่ห้องไม่ต้องไปพูด นั่นเป็นเรื่องภายนอก หัวใจกับธรรมที่เป็นความสงบเย็นใจอยู่ด้วยกัน พอแล้วทั้งวันทั้งคืน การอยู่ไม่ลำบาก การนอนไม่ลำบาก อยู่ไหนอยู่ได้ นอนไหนนอนได้ ล้ม ลงที่ไหนหลับ ตื่นขึ้นมาก็ครองธรรม ๆ มีแต่ความสว่างภายในจิตใจ ลืมวันลืมคืนลืมปีลืม เดือนไปหมด มีแต่ความสว่างกระจ่างแจ้งภายในใจ ท่านทั้งหลายฟังหรือยังอย่างนี้ นี่ละถอด ออกมาจากหัวใจมาสอนพี่น้องทั้งหลายฟัง เราไม่ได้สอนเล่น ๆ นะ เพราะฉะนั้นอะไรมายุ่งจึง ไม่ได้มันะ ธรรมเป็นของจริงอย่างนั้น

ที่นี้เวลากระจ่างขึ้นมา จากนั้นก็ก้าวออกทางด้านปัญญา สมาธิก็ว่าเต็มภูมิแล้ว ไม่ สงสัยเรื่องสมาธิ ใครจะมาหลอกไม่ได้ง่าย ๆ เรื่องสมาธิ เพราะมันเป็นมาเสียตั้ง ๕ ปีเต็ม อยู่ ไหนอยู่ได้สบาย ๆ มีแต่ความสว่างด้วยภูมิของสมาธิ แต่ยังไม่เลิศเพราะเป็นภูมิของสมาธิ ก็เต็มภูมิของตัวเอง ถ้าเป็นน้ำก็เรียกว่าแก้วเล็ก มันก็เต็มแก้วของมัน พอจากนั้นก็ก้าวออก ทางด้านปัญญา ปัญญาพิจารณาถึงเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ กิเลสตัณหา มันติดมันพันกับอะไร กิเลส มันจึงมาทำความทุกข์ให้แก่เรา พิจารณาก็ไม่พ้นจาก เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี้ไป ได้แหละ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี่คือภูเขากูเรา

ภูเขาได้แก่ต้นไม้ภูเขา อันนั้นไม่ติด อันนั้นไม่แบก อันนั้นไม่หาม อันนั้นไม่เป็นทุกข์ แต่ภูเขา คือแบกผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อหนัง เอ็น กระดูก ผสมกันเข้าแล้วเรียกว่าคน เรียกว่าสัตว์ เรียกว่าหญิงว่าชาย อันนี้คือภูเขา ติดมาก แก่ไขได้ยากมาก พระพุทธเจ้าจึงเอา อารุณนิวเคลียร์นิวตรอนใส่เข้ามาว่า เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี่สอนพระ ให้นำอันนี้ไป คลี่คลายพิจารณา นี่แลคือภูเขา ติดตรงนี้ สร้างกองทุกข์ขึ้นที่ตรงนี้ พิจารณาตรงนี้กระจ่าง ออกไปด้วยปัญญา กระจ่างด้วยปัญญา แยกธาตุแยกขันธ์เห็นชัดตามเป็นจริงไปโดยลำดับ ผมเป็นผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก เป็นส่วนชิ้นของมัน ๆ หาเป็นสัตว์เป็นบุคคล เป็นตนเป็นตัวเป็นของเขาของเรา สวยงามที่ไหนไม่ได้เลย

เมื่อจิตกระจ่างแจ้งขึ้นด้วยปัญญาแล้วไม่ต้องบอก อูปาทานถอนเรื่อย ๆ จนครบรอบ ในอวัยวะซึ่งเป็นด้านวัตถุ คือพวกเกสา โลมา เป็นต้นนี้ กระจายออกไปหมด อูปาทานถอน

พรวด จากนั้นก็เหลือแต่นามธรรม มีแต่ เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ พิจารณา กิเลสถอด ออกไปหมดเรื่องอุปาทาน กามกิเลสขาดสะบั้นออกไปในขณะที่จิตใจได้ถอนจากอุปาทานคือ รูปกายนี้ไป จากนั้นก็ขัดเกลากันไปโดยลำดับเรื่อย ๆ ตั้งแต่ชั้นแรกของพระอนาคามี

พระอนาคามีท่านบรรลุขั้นแรกเป็นยังไง นี่ที่ได้ระดับกันสำหรับผู้บำเพ็ญธรรมในชั้น ธรรมะธรรมตา ๆ ยกเว้นท่านที่เป็นขีปปาภิญญาเสีย ถ้าขีปปาภิญญานั้นพุ่งทีเดียวถึงเลย อย่างเราเขียนหนังสืออย่างนี้ละ คนฝึกหัดเขียนหนังสือ เช่นเขียนว่าท่าน ต้องระลึกถึง ทอทะ หาน สระอา แล้วก็นอหนู แล้วก็ไม้เอก อ่านเรียกว่า ท่าน นี่คือผู้เริ่มอ่านเริ่มฝึกหัดเขียน เริ่ม ฝึกหัดฟัง ทีนี้เวลาเขียนไปนาน ๆ แล้วประกอบกับผู้ที่ เป็นขีปปาภิญญา พอบรรลุขั้นนี้ขาด สะบั้น ว่าท่านมาพร้อมกันหมด ทั้งตัว ทอ สระอา นอหนู ไม้เอก มาพร้อมกันเลย นี่ผู้สำเร็จ เป็นพระอนาคามีขั้นขีปปาภิญญา ท่านพุ่งทะลุถึงกันเป็นท่าน มาทันที สมบูรณ์หมด

แต่ผู้ที่ยังไม่เป็นอย่างนั้น ก็ฝึกซ้อมกันไป พอได้ขั้น ทอ สระอา นอหนู สะกดไม้เอก แล้วก็อ่านเป็นท่าน ตายแล้วก็ไปอยู่ชั้นอวิหา เลื่อนขึ้นไปชานาญขึ้นไป ก็ไปอยู่ชั้นอดตปา ชั้นสุทสสา สุทสสี อกนิฏฐา นี้เรียกว่าท่านฝึกซ้อมขั้นอนาคาของท่านให้เต็มภูมิ เวลานี้ยังไม่ เต็มภูมิ เบื้องต้นสอบได้ ถ้าตายก็ไปเกิดในชั้นอวิหา ถัดจากนั้นจิตละเอียดเข้าไปก็ไปเกิดใน ชั้นอดตปา สุทสสา สุทสสี จนกระทั่งถึงอกนิฏฐาแล้วก้าวเข้าสู่นิพพาน นี้เรียกว่าระดับของ กามกิเลสที่สิ้นซากไปโดยลำดับลำดับา จนกระทั่งสิ้นสุด ถึงอกนิฏฐาเต็มภูมิแล้วก้าวเข้าสู่ นิพพาน

เหล่านี้อยู่ที่ไหน เห็นแต่ในตำรับตำรา เขียนไว้ท่านก็เขียน แต่คนไม่ปฏิบัติจะไปรู้ได้ ยังไง มันจะเป็นแบบแปลนแผนผังอยู่อย่างนั้น เหมือนกับเราสร้างแปลนบ้านของเรา เอาก็ แปลน ใส่ไว้ในห้องเต็มอยู่นั้น มีแต่แปลนเต็มห้อง มันไม่สำเร็จเป็นรูปเป็นนามเป็นบ้านเป็น เรือนดีกรามบ้านช่องขึ้นมาได้ ต้องไปดึงเอาแปลนนั้นออกมา เราต้องการแปลนไหน เราจะ สร้างบ้านสร้างเรือนสูงต่ำกว้างแคบขนาดไหน เอาแปลนออกมากางแล้วสร้างตามแปลน ก็ สำเร็จเป็นบ้านเป็นเรือนตามแปลนนั้นขึ้นมาโดยลำดับลำดับา จนกระทั่งเป็นบ้านเรือนอัน สมบูรณ์นั้นมันใดก็เหมือนกัน พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้ว สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบอะไร คือแปลนของศาสนา รวมแล้วก็เรียกว่า แปลนบาป แปลนบุญ แปลนรอก แปลน สวรรค์ แปลนนิพพาน แปลนเปรต แปลนผี ทั่วแดนโลกธาตุ รวมอยู่ในแปลนแห่งสวากขาต ธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนี้ทั้งนั้น ถ้าเรานำมาปฏิบัติธรรมเหล่านี้จะไปไหน

ก็เหมือนอย่างแปลนอยู่ในห้องของเรา ดึงออกมาซิ เราต้องการแบบไหน ฉบับไหน บ้านขนาดไหน เอา ดึงออกมาสร้าง เมื่อผู้สร้างแปลนรับรองความสมบูรณ์แบบในแปลนนั้น แล้ว มาสร้างก็เป็นไปตามแปลน อันนี้แปลนของพระพุทธเจ้าเป็นแปลนสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วไม่มีอะไรสงสัย พระพุทธเจ้านิพพานไปนานเท่าไรมีปัญหาอะไร มันมีปัญหาอยู่

กับแปลนที่เราเรียนมาแล้ว เราจะปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามเท่านั้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็เป็นนอนแทะกระดาษอยู่นั้น เรียนไปไม่สนใจปฏิบัติ มันจะเป็นมรรคเป็นผลขึ้นมาอย่างไร คำว่าสมาธิก็มีแต่ชื่อความจำเฉยๆ ความจริงไม่มีในใจเป็นประโยชน์อะไร

คำว่าสมาธิ เรียนสมาธิมาแล้วออกปฏิบัติตามสมาธิ ทางแห่งการดำเนินเพื่อจิตเป็นสมาธิ ท่านก็บอกไว้แล้วว่า เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี่คือทางเดิน แปลน พิจารณาตามนี้แล้วก็เหมือนกับสร้างบ้านสร้างเรือน ค่อยรู้แจ้งเห็นจริงขึ้นมาเรื่อย เห็นผม เห็นชน เห็นเล็บ เห็นฟัน เห็นเนื้อ หนัง เอ็น กระดูก ตับ ไต ไข้พุง แยกออกจากสัตว์จากบุคคล ไม่มีใครเป็นเขาเป็นเรา เป็นหญิงเป็นชาย พาดลงไปแล้วก็ป็นธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ นี่แจ้งแปลนออกไปสร้างไปๆ มันจะเป็นบ้านแห่งความสงบขึ้นมา จิตก็เป็นสมถจิต เป็นสมาธิจิตขึ้นมา เป็นขั้นๆ

จากนั้นก็พิจารณาทางด้านปัญญา เพิ่มขึ้นสูงขึ้น แยกธาตุแยกชั้นกระจัดกระจายออกไปจนกระทั่งรู้แจ้งแทงทะลุธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ ขาดกระจายออกไปด้วยอำนาจแห่งเรียกว่า อนาคติมผล อนาคติมมรรค อยู่ในนี้เสร็จเลย นี่อำนาจแห่งธรรมชาติกระจายออกไปจากนั้นก็ก้าวเดินขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นนามธรรม รูปคือพิจารณาร่างกายนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว เวทนา คือกายเวทนา ความสุข ความทุกข์ ความเฉยๆ ในกายก็มีในใจก็มี แต่เมื่อเวลาพิจารณาไม่ถึงถั่วแล้วก็มีทั้งกายทั้งใจนั้นแหละ เรื่องเวทนาทั้งสามนี้ เวลาพิจารณาเข้าไปก็แจ้งอันนี้เข้าไป พิจารณาให้เห็นเป็นเงาๆ เข้าไป สิ่งเหล่านี้เป็นเงาทั้งนั้นๆ ติดตามด้วยปัญญาๆ ปัญญาโดยลำดับ

ปัญญาที่คมกล้าที่เป็นไปโดยอัตโนมัติของตัวเอง เป็นปัญญาที่ขึ้นจากกามกิเลสไปแล้ว พิจารณาเรื่องกามกิเลสเป็นปัญญาขุลงมุนวุ่นวายมากเหมือนฟ้าดินถล่ม เพราะปัญญาขึ้นกามกิเลสนี้เป็นขั้นที่หนักหนามากที่สุด ภูเขาทั้งลูกสู้ไม่ได้ ปัญญาจะมาใช้กับเรื่องกามกิเลส จะมาทำเหาะๆ แหะๆ ไม่ได้ ต้องเป็นฟ้าดินถล่มแบบเดียวกัน จนกระทั่งถึงกามกิเลสพังลงไปแล้ว ปัญญาขั้นนี้ก็หมดความหมายไป เหลือแต่ปัญญาขั้นกลางๆ ที่เป็นน้ำซับน้ำซิม ไหลรินอยู่ทั้งแล้งทั้งฝน พิจารณาสภาวะธรรมทั้งหลายเป็นอัตโนมัติโดยตัวเอง โดยไม่ต้องมีอะไรเป็นเครื่องบังคับบัญชาให้เป็นไป นี้เรียกว่าธรรมก้าวเดินแล้ว

ธรรมถึงขั้นนี้เป็นธรรมที่ก้าวเดินแล้ว ยังไงก็ไม่อยู่ เพราะฉะนั้นพระอนาคติมมีเวลาท่านตายแล้วท่านจึงไม่กลับมาเกิดอีก อะไรจะพาให้ท่านกลับมาเกิด เครื่องดึงดูดก็ไม่มีอะไรเกินกามกิเลส กามกิเลสดึงดูดได้มากเท่าไรได้ไม่พอ หนักหน่วงที่สุดคือกามกิเลส เวลาพาดมันขาดสะบั้นลงไปแล้วเหมือนบ้านร้าง จิตใจนั้นมีแต่คุณธรรม พินิจพิจารณาแปลกๆ ต่างๆ มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม เพื่อจะถอดถอนตนไปโดยลำดับเท่านั้น พิจารณาที่จะเป็นการกดถ่วงตัวเองเหมือนกามกิเลสแต่ก่อนไม่มี ที่นี้จิตก็ดีขึ้นๆ ละชิ

พอพิจารณาถึงพวกเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ซึ่งเป็นเงาๆ เทียมอยู่กับจิต พิจารณาตามเข้าไป ตามเงาเข้าไป เข้าไปถึงตัวจิต เมื่อเข้าถึงตัวจิต จิตนั้นแลเป็นมหา กษัตริย์อยู่ในพระราชวังไม่ทำงานอะไร ตัวทำงานจริงๆ ที่ผาดโผนโจนทะยานมากได้แก่กาม กิเลส ตัวนี้ตัวสำคัญมาก ทำฟ้าดินถล่มได้ ทำคนเราให้ฉิบหายวายปวงไปได้ พิณาศฉิบหาย ไม่มีชิ้นเหลือ ก็ด้วยอำนาจแห่งกามกิเลสตัวนี้แล ทำโลกให้พิณาศฉิบหายได้ เมื่อตัวนี้ขาด สะบั้นลงไปแล้ว ไม่มีอะไรที่จะเป็นภัยต่อโลก หนักมากยิ่งขึ้นกว่ากิเลสตัวนี้ ที่นี้มีแต่ก้าวเข้าไปสู่ ความดีความดี ละเอียดถี่ถ้วนเข้าไปโดยลำดับ จิตก้าวเข้าไปเป็นอัตโนมัติๆ นี้เรียกว่าธรรม มีในใจ

แต่ก่อนกิเลสมีในใจ คิดแ่งโตมุ่มโตเป็นกิเลสหน้าๆ ทั้งหมดเลย วัฏจักรที่ออก จากวัฏจักร จิตคิดเรื่องอะไรเป็นเรื่องกิเลส เรื่องความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาไปหมด เวลาชำระสะสางมันไปได้เต็มสติกำลังแล้ว อันนี้ขาดลงไปๆ สติปัญญาที่เป็นธรรมอัตโนมัติก็ เกิดขึ้นแทนที่ ที่นี้ก็เหมือนกัน อันเดียวกันฉันใด คือกิเลสนี้แต่ก่อนเป็นวัฏจักร สร้าง เนื้อสร้างตัวของมันในหัวใจของสัตว์โลก ให้เกิดแก่เจ็บตาย หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ ตลอดตั้งกัปตั้งกาลป์มาไม่มีสิ้นสุดยุติลงได้เลย

พอตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว กามกิเลสนี้ตัวสำคัญ ตัวสร้างภพสร้างชาติมากที่สุดคือ ตัวกามกิเลส พอตัวนี้ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว ที่นี้ก็เกิดสติปัญญาอัตโนมัติ คือเป็นไปเองๆ ชำระกิเลสนี้ไม่ต้องมีวันมีคืนมีปีมีเดือน ไม่มีอิริยาบถ อยู่ที่ไหนเป็นเรื่องการชำระสะสาง กิเลสโดยอัตโนมัติของสติปัญญาสร้างเนื้อสร้างตัวในขั้นนี้ตลอดไป จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุด พ้น ที่นี้เมื่อสร้างไปโดยอัตโนมัติ จากสติปัญญาอัตโนมัตินี้แล้วก็กลายเป็นมหาสติมหา ปัญญาเชื่อมโยงถึงกันไปเลย ขั้นสติปัญญาอัตโนมัตินี้ ถ้าหากว่าเราพ้นไม้ก็พ้นเป็นบพเป็น บาท ป้อกๆ แป๊กๆ แต่ทำไม่ถอย แต่ขั้นมหาสติมหาปัญญาแล้วเป็นสติปัญญาที่ซึมซาบไป ตลอดเลย นี้เรียกมหาสติมหาปัญญา ทั้งสองประเภทนี้ได้กลมกลืนกันแล้วกิเลสไม่มีทางอยู่ เลย

กิเลสคือเป็นความจริงสภาพหนึ่ง มันจะมีมากน้อย เวลาหยาบ ไฟคือตปธรรมได้แก่ สติปัญญาเผาไปอย่างรุนแรง เช่นเผา กามกิเลสนี้เผาแบบฟ้าดินถล่ม พออันนี้พังลงไปแล้ว ก็เผาแบบกลาง กิเลสแบบกลาง แล้วไฟก็ไฟแบบกลาง คือสติปัญญาธรรมนั้นแหละเป็นไฟ เผาไปเรื่อยๆ กิเลสละเอียดขนาดไหน ไฟก็ไหม้ตามกันไปตามความละเอียดของเชื้อไฟคือ ความจริงทั้งหลายมีกิเลสเป็นสำคัญ จนกระทั่งกิเลสหมดมอดไม่มีอะไรเหลือแล้วไฟก็ดับเอง ไม่มีอะไรเหลือแล้วจะเผาอะไรไฟ ไฟก็เผาเชื้อ เมื่อหมดเชื้อแล้วมันก็ดับเอง

อันนี้กิเลสเป็นเชื้อของไฟคือธรรม เมื่อกิเลสสิ้นซากลงไปแล้ว ไม่มีอะไรเหลือแล้ว ไฟ คือธรรมที่จะเผาไหม้ก็ไม่มี นั้นแหละท่านว่าบรรลุปรมสุข ท่านทั้งหลายจะหาบรมสุขครั้งไหน

เวลานี้ไปหาที่ไหน หรือหาตามโรงลิเกละครระบำรำไป๋ หามามีเมียมากผัวมาก นั้นหรือเป็นของวิเศษวิโส พิจารณาให้ตึนะเรื่องเหล่านี้ ธรรมะสอนอย่างนั้นจริงๆ พี่น้องทั้งหลาย พิจารณา อย่าลืมนื้อลืมตัว

เกิดมาตายทิ้งเปล่าๆ ตายจากนี้แล้วมันจะไปเกิดอีก ตัวเชื้อของมันคืออวิชา นั้นละวัฏจักรวัฏจักรคืออวิชา แล้วก็สร้างตัวขึ้นมาด้วยกิเลสตัณหา พาเกิดพาตาย ล่มจมอยู่ในนรกมีน้อยเมื่อไร ท่านแสดงไว้ว่ามีที่หลุม หลุมหนึ่งบริษัทบริวารของในนรกนั้น นรกแต่ละหลุมมีบริวารที่หลุมๆ ท่านแสดงไว้แล้วในมหาวิบากเต็มไปหมด เห็นด้วยกันทุกคนเรียนมาแล้ว เป็นแต่ความจริงล้วนๆ ไม่มาหลอกลวงสัตว์โลก แต่กิเลสมันหลอกลวงตลอดเวลาว่า สิ่งเหล่านี้ไม่มีๆ สิ่งที่มีคืออะไร มีแต่ความอยากความทะเยอทะยาน ความลบล้างความจริง มันลบล้างของมันไปตลอดเวลา นี่ละสัตว์โลกจึงไม่มีความอึดพอในความหลงความมกมาย และความทุกข์ความทรมาน ไปที่ไหนมีแต่ความทุกข์เดือดร้อนเต็มบ้านเต็มเมือง เราไปหาที่ไหนเมืองไหนว่ามีความสุขความเจริญ ไปหาซินะ เอาเหล่านี้ไปหามาแข่งธรรมสักหน่อย

ถ้าธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของปลอมจริงๆ แล้วจะไม่ยอมรับพระพุทธเจ้าจะไม่ให้มีในโลกนี้ต่อไป จะให้มีกิเลสครองบ้านครองเมือง พาให้โลกได้รับความสุขความเจริญ แต่กิเลสไปที่ไหนมันเป็นไฟทั้งนั้นมันเจริญที่ไหน พิจารณาซิ ธรรมไปที่ไหนมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ผาสุกร่มเย็น แม้ที่สุดผัวเมียอยู่ด้วยกัน จะทุกข์จนหนโลกขนาดไหนก็ตาม เมื่อมีความซื่อสัตย์สุจริตจงรักภักดีฝากเป็นฝากตายต่อกัน ด้วยความเป็นผู้มีผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้น ผู้นี้มีความสุขมากกว่ามหาเศรษฐีที่มีเมียเป็นร้อยคนเป็นไหนๆ นี่ละกิเลสมีเมียมากเท่าไรจะหาความสุข มันมีแต่ฟินแต่ไฟมาเผาไหม้สกุลแหกเหลวไปหมด ถ้าธรรมมีผัวเดียวเมียเดียว อับปิจจตา นั้นฟังซิ ให้มีความมกน้อย ผัวเดียวเมียเดียวพอแล้ว เท่านั้นเป็นความสุข ถึงจะทุกข์บ้างก็ทุกข์ธรรมดา ไม่กระทบกระเทือนถึงเรื่องจิตใจระหวางสามภรรยาไม่ลงรอยกัน ระคะระคายกัน อันนั้นเป็นความทุกข์มาก

นี่ละเรื่องของกิเลสมันสร้างตั้งแต่ความทุกข์ขึ้นมา ถ้าธรรมแล้วมีผัวเดียวเมียเดียวพอ ไม่ต้องไปหายุ่งมาจากที่ไหนอีกมาเผากัน ใครๆ มันก็มีเท่ากันไปหาอุตริมาทำไม ของไม่จริง มันหาอวดว่าเป็นของจริง ของจริงมันลบล้างว่าเป็นของปลอมไปหมด ผัวเดียวเมียเดียวนี้มันบกพร่องที่ตรงไหน มันสมบูรณ์แบบแล้ว ผู้ชายคนหนึ่งมันมีอันเดียวเห็นไหม ผู้ชายคนหนึ่งมันมี ๑๐ ควย ๒๐ ควยมีไหม แล้วผู้หญิงคนหนึ่งมันมี ๓๐ ที่ ๔๐ ที่มีไหม มันก็มีทีเดียว ควยเดียวเหมือนกับผัวเมียเดียวนั้นแหละไม่ผิดแปลกอะไร เอามาแข่งกันหาอะไร นี่คือธรรมพระพุทธเจ้าตีหน้าผากมันตรงนั้นซิ มันจะไปยุ่งได้ยังไง ของเขากับของเรามันก็เท่ากันๆ ติดดินไปหาอะไร เพียงเท่านั้นอยู่เป็นสุขแล้ว ไม่ต้องติดต้องดิน นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าให้เกิดความสุข

ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วไม่พอ คนนี้ไม่พอ ถึงได้เมียเดียวก็ตาม มันมีมา ๑๐ คนมันจะมีมา ๑๐ ทีจะว่าอย่างนั้นนะ ผู้ชายมีคนเดียวควยเดียวก็ตาม เมื่อมี ๑๐ ชายขึ้นมามันจะมี ๑๐ ควย มันจะเอา ๑๐ ควยมาอวด นี่กิเลสมันแข่งธรรมมันแข่งอย่างนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำทุกคน นี่ละของจริงกับของปลอม มันโต้ตอบกันอยู่เวลานี้ โลกของเราจึงได้รับความทุกข์ร้อน เราไปหาซิเอามาแข่งธรรมพระพุทธเจ้าว่า โลกไหนที่มีความสุขเกินกว่าธรรมของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วนี่ที่ไหน ไปโลกไหนมีแต่โลกกิเลสตัณหา มีแต่โลกฟืนโลกไฟเผาไหม้ไปหมด

ไม่ว่าคนมีคนจนคนโง่คนฉลาด กิเลสซึ่งเป็นตัวฟืนตัวไฟเผาไหม้อยู่ภายในจิตใจมันหาความสุขไม่ได้นะ อยู่ที่ไหนก็สุขกันอยู่ภายในหัวอกๆ ครั้นเวลามาหากันก็ประดับประดาตกแต่งร้านค้า คือสังขารร่างกายตกแต่งให้สวยงามสุภาพชน แต่งเนื้อแต่งตัวหุหุราฟูฟ่า ตามบ้านตามเมืองประดับประดาตกแต่ง มันตกแต่งตั้งแต่ภายนอก ส่วนภายในคือหัวใจนั้นมีแต่ไฟ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ไฟติดไฟดินเผาอยู่ในหัวใจตลอดทุกคนๆ ไม่มีใครเว้น เว้นแต่ผู้มีธรรมมากน้อย ถ้ามีธรรมมากน้อยจะเป็นคนจนก็ตามคนมีก็ตาม มีความสุขได้คนเรา ถ้าไม่มีธรรมแล้วไปไหนอย่าเอามาอวดพระพุทธเจ้า โลกนี้คือโลกล่มจมด้วยความทุกข์ทั้งนั้นแหละ ถ้าไม่มีธรรมแล้วใครയാอวดว่าตัวเป็นคนเก่งคนดีบคนดีไม่มีดี มีตั้งแต่การเสกสรรปั้นยอกันอย่างนั้นแหละ

นี่พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังว่า ศาสนาของพระพุทธเจ้าท่านเป็นยังไง นี่ก็ได้รู้มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ที่กล่าวมาสักครู่นี้ถึงว่าสติปัญญาอัตโนมัติจนกระทั่งถึงมหาสติมหาปัญญา ฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจนี้ หลวงตาได้ปฏิบัติมาแล้วนะ ได้รู้ได้เห็นตามนี้แล้วจึงมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ได้มาโกหกโลกนะเวลานี้เราไม่เคยมีโกหกโลก เราสอนโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ ไม่มีการว่าแบ่งปันส่วนอะไรจากพี่น้องทั้งหลายนี้เลย เราสอนด้วยความเมตตา เพราะฉะนั้นการพูดด้วยความเมตตาจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามหลักความจริง ไม่อ้อมค้อม นี่คือธรรม

ภาษาของธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ถ้าภาษาของกิเลสแล้วอ้อมแอ้มๆ ประจบประแจงเลียแข้งเลียขาไปอย่างนั้น ภายในมันไม่ได้จริง มันหลอกกัน สำหรับธรรมนี้ตรงไปตรงมา ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่เราก็ได้ปฏิบัติตัวของเราอย่างนี้แล้ว เต็มกำลังความสามารถเป็นเวลา ๙ ปี ถ้าว่าติดคุกมันเลยคุกลงไปเสียแล้วละ เขาติดคุกติดตะรางก็ปีก็ตาม เขาไม่ได้มีความทุกข์หนา มีแต่โลกเขาไม่ยอมรับ โลกเขาไม่นิยม โลกเขาไม่นับถือ ก็เรียกว่าอับเฉา เป็นคนขี้คุกขี้ตะรางนักโทษเขาว่าไปอย่างนั้น ความจริงเขาไม่ได้ทุกข์อะไรมากนัก จักตอกเหลาตอกวันหนึ่งได้ ๕ เส้นพอฆ่าเวลาให้ผ่านไปๆ พอถึงวันออกจากคุกจากตะรางเท่านั้น

แต่เราฆ่ากิเลสเราไม่ได้เป็นอย่างนั้น พอตื่นนอนขึ้นมาปั้ดกันแล้วกับกิเลส ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหาที่อยู่ภายในใจ สติปัญญาที่อยู่ภายในใจ พัดกันตลอดเวลาเลย ความอดความอึดนี้ไม่ต้องพูดแหละ ความทุกข์ความทรมานแสนสาหัส จนกระทั่งฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจ ตั้งแต่เริ่มจิตเป็นสมาธิถึงขั้นปัญญา ปัญญา เหลียวฉลาดแหลมคมปราดเปรื่องเต็มหัวใจ กิเลสตัวไหนขาดสะบั้นพังไปหมด จนกระทั่งจำขึ้นมาเต็มหัวใจในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ หุ่่มพอดีเป้ง นั้นเป็นวันตัดสินเด็ดขาดกับภพกับชาติ ที่เคยเกิดแก่เจ็บตายหามกอง ทุกข์ตลอดมาตั้งกับตั้งกัลป์ ได้สิ้นสุดยุติลงแล้วในคืนวันนั้นด้วยธรรมบทว่า

ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุทฺปาทึ ที่พระพุทธเจ้าประกาศทำทนายพระเบญจวัคคีย์ทั้งห้า มันก็มาเข้าในหัวใจของเราเต็มดวง ญาณความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา อุกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเริบแล้ว ออยมนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว บัดนี้เราจะไม่มาเกิดตายแบกหามกองทุกข์อีกต่อไปแล้ว นี่ประกาศบังขึ้นมาในจิตของคืนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ หุ่่มเป้งพอดี

ตั้งแต่บัดนั้นมาเราไม่เคยได้มีความคิดแยบหนึ่งแม้เม็ดหินเม็ดทรายว่า กิเลสได้ขาดสะบั้นลงไปจากใจของเรา ด้วยความประจักษ์ใจประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มในคืนวันนั้น ระหว่างกิเลสกับธรรมขาดสะบั้นจากกัน คือวัฏจักรกับวิวัฏจักรขาดสะบั้นจากกันในคืนวันนั้นแล้ว ได้ปรากฏกิเลสขึ้นมาแม้เม็ดหินเม็ดทรายพอให้เราเกิดความสงสัย ไม่เคยมีจนกระทั่งปานนี้ เพราะฉะนั้น จึงกล้าเทศน์ธรรมของจริงให้พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างเต็มหัวใจไม่สะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยหวั่นกับอะไร เราพูดตามหลักความจริง

พระพุทธเจ้าปฏิบัติมารู้ได้เห็นได้ ธรรมสอนโลกสอนเพื่อให้รู้ให้เห็นเพื่อมรรคผลนิพพานโดยลำดับลำดับ ผู้ทรงมรรคผลนิพพานตามพระพุทธเจ้าว่ามีสาวกเท่าไร พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเท่าไร แล้วสาวกบรรลุธรรมขึ้นมาเท่าไร ล้วนแล้วตั้งแต่ทรงธรรมเป็นธรรมชาติอันเดียวที่พ้นจากกิเลสด้วยกัน ๆ เป็นธรรมธาตุ ๆ เต็มสมบูรณ์แบบด้วยกัน เมื่อจิตก็เป็นธรรมชาติจิตอันเดียวสมควรแก่มรรคผลนิพพานด้วยกันแล้ว ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าให้ถูกต้องตามสาวกขาดธรรมแล้ว เมื่อรู้แล้วเห็นแล้วทำไมจะพูดไม่ได้

กิเลสเต็มโลกธาตุทำไมมันออกพ้นพ่านตีบ้านตีเมืองตลอด ไม่มีใครขะเขยงมัน บ้างว่ามันเป็นพิษต่อโลกต่อสงสาร ธรรมนี้เป็นคุณต่อโลกต่อสงสารตลอดมาตั้งกับตั้งกัลป์ เฉพาะอย่างยิ่งพระพุทธเจ้าของเราที่มาตรัสรู้ในแดนมนุษย์นี้แล้ว ๒๕๐๐ กว่าปี ท่านประกาศกัฏฐมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าถึงสาวกอรหันต์ เป็นสภาระของพวกเรามาเนิ่นนานเท่าไหน ทำไมหลงตาบ้วจะพูดไม่ได้ ธรรมอันเดียวกัน ปฏิบัติอย่างเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่าง

เดียวกัน พุดไม่ได้มีอย่างเธอ ถ้าพุดไม่ได้ก็แสดงว่าศาสนานี้หมดแล้วจะไม่มีอะไรเหลือ เหลือตั้งแต่กิเลสครองบ้านครองเมือง พร้อมกับเอาไฟเผาบ้านเผาเมืองให้เดือดร้อนวุ่นวาย ระส่ำระสายตลอดเวลา หาที่ยุติไม่ได้ตลอดไป ไม่ว่าจะแต่ตลอดมาเลย

ถ้ามีธรรมเข้าสกัดลัดกันแล้วจะมีทางออกทางเดินคนเรา แม้ภพชาติจะยืดยาวขนาด ไหนก็ตาม เมื่อมีคุณงามความดีประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีแล้ว จะต้องมีความดีเข้า แทรกเข้าแซง มีสกัดลัดต้อน ภพชาติของตนที่ยืดยาวขนาดไหนก็จะหย่นเข้ามา ความทุกข์ มีมากขนาดไหน อำนาจแห่งบุญแห่งกุศลจะค่อยตัดทอนให้หย่นเข้ามาๆ ผลสุดท้ายก็ลงใน ชั้นแน่ใจ เช่นอย่างพระโสดา ท่านสำเร็จเป็นพระโสดาแล้ว อย่างหยาบท่านจะกลับมาเกิด เพียง ๗ ชาติเท่านั้น อย่างกลางมาเกิดเพียง ๓ ชาติ อย่างสุดยอดเรียกว่าอย่างอุกฤษฏ์ก็มา เกิดเพียงชาติเดียว บรรลุถึงนิพพานไปเลย

นี่เรียกว่าบุญกุศลเป็นเครื่องตัดทอนความชั่วช้าลามก ตลอดถึงวัฏจักรที่เราจะแบก หามไปเป็นเวลานาน ให้ขาดสะบั้นเข้ามาๆ จนกระทั่งถึงชาติเดียวแล้วบรรลุมรรคผลนิพพาน ขึ้นมา ตัดภพชาติกองทุกข์ทั้งหลายด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมที่เราสร้างมาอันดีงามนั้นะ ไม่ใช่ตัดมาได้ด้วยอำนาจแห่งการสร้างบาปมาก โลกมาก โกรธมาก ราคะมาก ตัณหามาก สร้างบาปสร้างกรรมไว้มาก นี่ไม่ได้พาเราไปสวรรค์นิพพานนะ จะพาจมลงในกองทุกข์ตั้งกับ ตั้งกลับทวนพื้นฟูไม่ได้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้จดจำเสีย

ธรรมพระพุทธเจ้าพึ่งเกิดมานี้หรือ สอนมานานแล้ว หัวใจมันไปอยู่ที่ไหนจึงไม่ ยอมรับธรรม มันจะยอมรับตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ไม่มีวันอึมพอนั้นหรือ ให้เตือนตัวเองนะ สิ่งเหล่านี้ให้ถามตัวเองบ้าง ธรรมพระพุทธเจ้าประกาศกวางานอยู่นี้ นี่พูดจริง ๆ พุดให้พี่น้อง ทั้งหลายฟัง จิตใจมันสว่างจ้าครอบโลกธาตุแล้วนี้ ไม่ได้มาพุดเฉยๆ นะ พุดอย่างจริงจังถอด ออกมาจากหัวใจมาสอน สอนนี้ สาธุ เราไม่ได้ไปหาคลำเอาตามคัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ คัมภีร์ใน คือหลักธรรมชาติอันถูกต้องดีงามพระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก่อนแล้ว พระไตรปิฎกเกิดทีหลัง พระไตรปิฎก พระวินัยปิฎก พระอภิธรรมปิฎก พระสุตตันตปิฎก ท่านจาระโนออกไปจาก ธรรมชาติที่เป็นของจริงภายใน เรียกว่าพระไตรปิฎกใน

พระพุทธเจ้าตรัสรู้พระไตรปิฎกใน พระอรหันต์ตรัสรู้พระไตรปิฎกใน ผู้มาได้ยินได้ ฟังแล้วจดจารึกออกไปจึงแยกเป็นปิฎกนั้นปิฎกนี้ ปิฎก แปลว่า ภาษา นะ ปิฎกๆ แปลว่า ภาษา แยกออกเป็นรับรองพระวินัย รับรองพระสูตร รับรองพระปรมัตถ์ ท่านถึงแยก ออกเป็น ๓ พระไตรปิฎก แต่ก่อนท่านไม่ได้พุดว่าปิฎกใดๆ ธรรมตรัสรู้ปั้งขึ้นมาภายใน นั้นแหละคือธรรมแท้ พระอรหันต์ท่านก็ตรัสรู้ธรรมอย่างนั้น แล้วก็แยกออกมา นี่เวลาเทศนาว่า การเราจึงไม่ไปหาคัมภีร์ที่ไหน ถอดออกมาจากหัวใจนี้เลย เพราะได้ผ่านกันอยู่ที่นี่ สนามรบ ทั้งความโง่ความฉลาดอยู่ที่หัวใจ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน กิเลสทำคนให้โง่ ธรรมนั้นทำ

คนให้ฉลาด พัดกันที่หัวใจ เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ความฉลาดหรือไม่ฉลาดมันก็รู้ตัว ของมันเอง นำธรรมประเภทนี้เองมาสอนพี่น้องทั้งหลายเวลานี้

เราไม่ได้ไปดันเตาเผาหมัดที่ไหนมาสอนนะ เราอาจหาญเต็มที่ที่จะมาสอนโลกเวลานี้ เอ้า ใครขัดข้องตรงไหนถามมาเรื่องมรรคผลนิพพาน เราพูดจริงๆ อย่างนี้นะ มันครองไว้หมดเต็มหัวใจครอบโลกธาตุจะว่าอะไร ถ้าเป็นแสงแพรวพราวเหมือนพระอาทิตย์นี้เผาคน ในวัดโอศุการามนี้แหลกหมด มันเผาไปหมด แต่นี้ธรรมไม่ใช่ไฟ มันเย็นนำไปหมด เขาไม่เย็น-เย็นแต่เราก็ออแล้ว พวกนั้นจะร้อนขนาดไหนก็ตามคนอื่น ร้อนเพราะมีผิวมากเมียมมาก เราไม่สนใจ เราไม่มีผิวมีเมียมกับใคร เรามี เอโก ธมฺโม ธรรมอันเดียวครองใจแล้วเราเป็นที่พอใจ สบายไปเลย

ท่านทั้งหลายได้ฟังหรือยังวันนี้ ธรรมของจริง พระพุทธเจ้าสอนโลกมานานแสนนาน ยังเห็นว่าเป็นโมฆะอยู่หรือ ยังเห็นว่าเป็นเศษกระดาษอยู่หรือ เห็นว่าเป็นตำราอยู่หรือ ไม่เห็นว่าเป็นธรรมหรือ เห็นเป็นของจริงตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา ที่เอาไฟเผาทั้งโลกเวลานี้หรือ นี่หรือของจริง ถ้ามันมากกว่านี้แล้วโลกนี้จะพินาศฉิบหาย ถ้าไม่มีใครยอมรับความจริง

วันนี้เทศนาว่าการก็รู้สึกว่าเหน็ดเหนื่อย เพราะเทศน์ไปๆ ตอนก่อนมาเทศน์นี้ก็ได้อุเทศน์ที่กุฎิแล้ว นั่นละธรรมมันเข้าถึงใจมันผิงออกเองนะ มีเท่าไรพุ่งออกมาๆ พอเทศน์แล้ว เครื่องมือคือร่างกายมันอ่อนเปียกจนจะเทศน์ไม่ได้ กลับมานี้จึงมาพุง เรียกว่าดับเครื่องครู่หนึ่งประมาณ ๓๐ นาทีแล้วจึงได้มาเริ่มติดเครื่องใหม่ เพราะฉะนั้นเครื่องนี้จึงไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งๆ ที่ธรรมนี้เต็มหัวใจตลอดเวลา แต่การแสดงออกมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ต้องอาศัยเครื่องมือคือร่างกายนี้ กำลังร่างกายอ่อนเปียกลงไปแล้วเวลานี้ การเทศนาว่าการจึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย สมใจที่มีความเมตตาต่อพี่น้องทั้งหลาย อยากเทศนาว่าการของจริงแห่งธรรมพระพุทธเจ้า ที่ทรงไว้ในหัวใจคงเส้นคงวาตลอดมาได้ ๕๑ ปีนี้ไม่สะทกสะท้านต่อสิ่งใด จึงได้แสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

ใครจะฟังเป็นมงคลก็ให้ฟัง ใครฟังอยากให้เป็นไฟเผาตัวเองก็ให้เพิ่มเข้าไป อันนี้ไม่มีใครช่วยได้นะ เราเกิดมาเราต้องช่วยตัวเองทุกคนๆ เราทำชั่วเราต้องเป็นทุกข์ ความทุกข์นั้นละจะบีบบี้ไฟเราผู้ทำ เราทำความดี ความดีจะเป็นความสุขความเจริญรุ่งเรืองในหัวใจของเรา ให้ยึดเอาอรรถเอาธรรมนี้ไปประพฤติปฏิบัตินะ เรื่องมรรคเรื่องผลเราไม่ต้องถามว่ามีหรือไม่มี กิเลสกับธรรมนี้อยู่ที่หัวใจดวงเดียวกัน กิเลสก็อยู่ในหัวใจ ธรรมก็อยู่ในหัวใจ เปิดกิเลสออกแล้วธรรมก็จ้ำขึ้นมาๆ

เหมือนกับสระใหญ่ที่เต็มไปด้วยน้ำ แต่ถูกจอกแหนคือกิเลสปกคลุมเอาไว้เท่านั้น เวลาเปิดจอกเปิดแหนคือเปิดกิเลสออก ความชั่วช้าลามกออก เจริญธรรมขึ้นภายในใจ

ธรรมก็จะจำขึ้นภายในใจ ความสุขความสงบเย็นใจจะปรากฏขึ้นมา แล้วจะปรากฏขึ้นใน หัวใจเต็มเม็ดเต็มหน่วย จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นออกไปหมด คือ จอกแหนในสระนั้นออก หมดแล้ว น้ำจำขึ้นมาเลยทีเดียว นี่ก็ฉันทันเหมือนกัน เมื่อกิเลสหลุดพ้นไปจากใจโดยสิ้นเชิง แล้วไม่ต้องถามหาธรรม ธรรมอยู่ที่ไหน

พระพุทธเจ้าท่านเห็นธรรมเห็นที่ไหน เห็นที่จิต จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วไม่ต้องถามพระพุทธเจ้า ใครตรัสรู้ขึ้นมารู้อย่างเดียวกันหมด ท่านยกให้เป็น สนฺทิฎฐิโก อันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน แล้วถามกันหาอะไรเพราะธรรมประเภทเดียวกัน การแสดงธรรมวันนี้ก็รู้สึกว่าเป็นดีเหนื่อยเมื่อยล้า วันนี้เป็นวันเผาศพท่านเจ้าคุณ ให้นำนิมิตที่เป็นมงคลของพวกเราทั้งหลายไปพิจารณา วันนีท่านตายวันนี้เผาศพท่าน วันต่อไปเวลาใดก็ได้จะต้องเผาศพเราทุกคนที่นั่นเต็มกันอยู่นี้ทุกคน แม้ที่สุดหลวงตาบัวก็ไม่พ้น ถึงวันแล้วอาจจะได้เผาได้ฝังด้วยวิธีการต่างๆ ตามแต่บุญแต่กรรมของแต่ละรายที่ตาย จะต้องเก็บต้องเผาวิธีใดเท่านั้นเอง

แต่เรื่องความแน่นอนคือตาย ตายแล้วความแน่นอนของการเกิดอีก ก็เป็นความแน่นอนเช่นเดียวกับการตายอีกนั่นเอง คือตายนี้แล้วจิตมันไม่ตาย ตายนี้แล้วจิตออกจากร่างที่หมดสภาพแล้วไปก่อใหม่ขึ้นมา ก่อใหม่ก็ต้องอาศัยวิบากกรรม ใครมีบุญมีบาปก็ต้องไปเกิดตามบุญตามบาปของตนที่มีมากน้อย ใครมีบาปหนักบาปหนาคนนั้นก็ไปจมในนรก นรกมีอยู่แล้วตั้งกับตั้งกลับ เราสงสัยที่ไหน ไปปลบล้างที่ไหน พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก็องค์ไม่เห็นมา ปลบล้างนรกได้ เราเป็นคนมีอำนาจบาตรหลวงเหนือโลกมาจากที่ไหน จึงจะไปปลบล้างนรกว่าไม่ให้มี ไม่ให้เผาเรา ทั้งๆ ที่เราสร้างกรรมหนักหนาไม่มีใครสู้เลยแล้ว แต่ปลบล้างนรกได้อย่างสบายไม่เคยมีในสถานที่ใด อย่ามาอุตรีในเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธระนะถ้าไม่ยอมจม

ถ้าระวัง ไม่อยากจมให้เชื่อธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เคยหลอกลวงสัตว์ผู้ใดรายใดตัวใดให้ล่มจม แต่กิเลสนี้หลอกลวงตลอดเวลา เอาให้จมได้ไม่สงสัย แต่สัตว์โลกไม่เช็ดหลาบเท่านั้นเอง จึงได้ยอมทนทุกข์ทรมานมาอย่างที่ว่ามานี้เอง นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าจริงจั่งอย่างนี้ มีผลเสมอกัน ทำบาปเป็นบาป ทำบุญเป็นบุญเสมอกัน ท่านแสดงว่า อกาลิโก อกาลิโก แปลว่ายังไง ในธรรมคุณเราก็สวดไม่ใช่หรือ สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ยกขึ้นว่า อกาลิโก เป็นยังไง สนฺทิฎฐิโก คือผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้เห็นเองรู้เอง อกาลิโก ธรรมมีอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว เลือกกาลเลือกสถานที่ที่ไหน แล้วกิเลสมันก็มีตลอดเวลา สร้างกิเลสให้เป็นกิเลสเมื่อไรมันก็เป็น สร้างบาปสร้างกรรมเมื่อไร เป็นบาปเป็นกรรมเป็นทุกข์ขึ้นมาแก่เราเมื่อนั้น เราสร้างบุญสร้างกุศลเป็นบุญเป็นกุศลแก่เราเมื่อนั้น จึงมีผลเสมอกัน

ระหว่างกิเลสกับธรรมไม่มีอะไรยิ่งหย่อน อะไรจะว่าเรียกว่าแหลมมันเป็นเรื่องของกิเลสหลอกลวงต้มตุ๋นคน ว่าเวลานี้ศาสนาเรียวแหลม ศาสนาไม่มีมรรคมีผล ไม่มีละชิ กิเลสไปปิดไว้ๆ มีแต่สร้างตัวกิเลสขึ้นมา ความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้เป็นไฟเผาไหม้หัวใจโลก มันเป็นยังงั้นมันสูญไปไหม ไอ้เรื่องความทุกข์ร้อนของโลกที่กิเลสสร้างขึ้นมามันสูญไปไหม มันทำไมมาสูญตั้งแต่เรื่องธรรมที่จะสร้างคุณงามความดีเป็นสิริมงคลแก่โลกนี้ ว่ามรรคผลนิพพานสูญไป แต่กิเลสมันสร้างไฟสร้างไฟเผาโลกมันสูญไปไหม ให้ถามกันซิไม่อย่างนั้นไม่มีทางออกนะ จะตายจมนกันอยู่นี้ตลอดเวลา

อกาลิโก อกาลิโก เป็นได้ทั้งทางอรรถทางธรรมทางกิเลสตัณหา ใครสร้างหนังกทางไหนก็เป็นผลเสมอกันไปเลย ถ้ากรรมทางดีหนักมากกิเลสก็พังๆ ถ้ากิเลสมากธรรมก็พัง จมลงนรกนะ บาป บุญ นรก สวรรค์ พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สอนไว้แบบเดียวกัน อย่าพากันอาภายชาญชัย อย่าพากันอวดดีกับพระพุทธเจ้านะ แล้วพวกที่อวดดีแบบนี้ละที่มันจะจม ให้ระวังไว้ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปนะ

วันนี้การเทศนาว่าการก็ได้พูดถึงพี่น้องทั้งหลาย ให้ได้นำเรื่องของท่านเจ้าคุณเทพโมลีนี้ไปเป็นที่ระลึก เราจะตายด้วยกันทั้งนั้นแหละ ไม่มีใครเว้นไปได้แม้แต่รายเดียว ให้รีบสร้างคุณงามความดี ใจไม่ตาย พอออกจากร่างนี้แล้วจะไปเกิดตามบุญตามกรรมของตน ผู้มีบาปไปทางบาป ตกนรกหมกไหม้ ผู้มีบุญไปทางบุญจนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพานไม่สงสัย นี่เป็นสมบัติอันดีงามของใจ ส่วนบาปนั้นเป็นข้าศึกศัตรูต่อใจ ให้พากันละเว้นให้ห่างไกล ใจนี้ไม่เคยตาย ใจไม่เคยมีป่าช้า เมื่อเวลาบริสุทธิ์เต็มที่แล้วก็ป็นธรรมชาติ

ตั้งพระพุทธเจ้าว่านิพพานเที่ยงๆ อะไรเที่ยง ก็คือใจดวงนี้ปราศจาก อนิจจัง ทุกข์ อนตตา ไม่มีอะไรเข้าไปรบกวณ เป็นใจที่คงเส้นคงวาหนาแน่น เรียกว่าใจเที่ยง นั้นละใจของท่านผู้ทรงวิมุตติหลุดพ้น ใจผู้ทรงธรรมชาติเป็นผู้หลุดพ้นเรียบร้อยแล้ว ใจนี้ก็ไม่ได้ตาย เป็นธรรมชาติอย่างนี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้จดจำเอา

วันนี้การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ขันธกำลังวังชาและเวล่ำเวลา ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com